เจ้า-ของ
possession (1)

นิทรรศการผลงานทัศนศิลป์ร่วมสมัยระดับนานาชาติ
an international exhibition of contemporary art

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
Bangkok Art and Culture Centre
14 มีนาคม ถึง 5 พฤษภาคม 2556
March 14 to May 5 2013

ภัณฑารักษ์: ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน
curated by Brian Curtin & Steve Dutton

เจ้า-ของ
possession (1)

นิทรรศการผลงานทัศนศิลป์ร่วมสมัยระดับนานาชาติ
an international exhibition of contemporary art

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
Bangkok Art and Culture Centre
14 มีนาคม ถึง 5 พฤษภาคม 2556
March 14 to May 5 2013

ภัณฑารักษ์: ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน
curated by Brian Curtin & Steve Dutton

เจ้า-ของ possession (1)
นิทรรศการผลงานทัศนศิลป์ร่วมสมัยระดับนานาชาติ
an international exhibition of contemporary art

ภัณฑารักษ์: ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน
Curated by Brian Curtin and Steve Dutton

Published by:
Brian Curtin and Steve Dutton
with the support of Bangkok Art and Culture Centre (BACC)

Copyright © 2013
All rights reserved. No part of this book may be reproduced
in any form without the prior consent of the publisher.

Designed by Nigel Power at tangpower
Set in Univers & Dindan

Printed in an ecologically friendly manner in Bangkok by
Chulalongkorn University Printing House

สารบัญ
contents

ศิลปิน
texts
possession (1): an introduction
Brian Curtin & Steve Dutton 09
เจ้า-ของ (1): บทนำ
ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน 10

a conversation we may or may not have had or could have at some point in the future
Brian Curtin & Steve Dutton 11
บทสนทนาว่าด้วยเรื่องที่เราอาจเคยหรือไม่เคย คุยกันมาก่อน หรืออาจจะได้คุยกันในอนาคต
ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน 12

เถกิง พัฒโนภาษ แปล
Thai translations by
Takerng Pattanopas

ศิลปิน
artists
เดนนิส บอล์ค
Dennis Balk 16
แอนดรูว์ เบรซี
Andrew Bracey 18
ซูซาน คอลลินส์
Susan Collins 20
ตินติน คูเปอร์
Tintin Cooper 22
ชาน แดนี
Chan Dany 24
ไมเคิล เดย์
Michael Day 26
สตีฟ ดัทตัน และ นีล เวบบ์
Steve Dutton & Neil Webb 28
ดัก ฟิชโบน
Doug Fishbone 30
เลสลีย์ กาย
Lesley Guy 32
สตีฟ ฮอว์ลีย
Steve Hawley 34
มอด ฮายา-บาเวียร่า
Maud Haya-Baviera 36
กรกฤช เจียรพินิจนันท์
Kornkrit Jianpinidnan 38
เวียต ลี
Việt Lê 40
โอลิเวีย โนทาโร
Olivia Notaro 42
ไนเจล เพาเวอร์
Nigel Power 44
จูเลีย ชวาดรอน
Julia Schwadron 46
คริส ชอว์-ฮิวส
Chris Shaw-Hughes 48
เรเน สมิธ
Rene Smith 50
แอนดรูว์ สแปคแมน
Andrew Spackman 52

ศิลปิน
acknowledgments 54

บทความ
texts

possession (1): an introduction

possession (1) – in its first venue as an on-going project – is an international exhibition of visual art that explores the potential for artists to work with questions of authorship and subjectivity, whilst engaging with the pervasive influence of internet culture and contemporary visual reproduction. The artists here respond to high and low technology and its affects in terms of the capacity for infinite reproduction, the social predominance of virtuality and the non-hierarchical character of how we currently consume images and representation.

A sense of immersion in visual culture generally, the use of new and old technologies, a revisiting of earlier critical issues around authorship and originality, the varying significance of codes within a global context, and a disturbance or disruption of images characterizes all the artworks in **possession** (1). These issues challenge the very possibility of a singular or distinct context for understanding the artwork, and the presence of the artist all but dissipates. The artists in this exhibition grapple with this perception, or assumption.

possession (1) points to the paradox of a claim for specificities and subjectivities in much contemporary practice whilst acknowledging the greater forces and agencies which affect it; or, who is in the process of possessing who? And how do we decide?

Andrew Bracey remakes canonical western masterpieces with the juxtaposition of abstraction and figuration and the hand-made and commercially printed. *Andrew Spackman* explores how value and meaning can be attributed to the possibilities of cheap and infinite reproduction. *Chan Dany* pays homage to traditional Khmer motifs through a painstaking and unusual process of copying their forms. *Chris Shaw-Hughes* conflates drawing and photography for a deceptively 'epic' view of historical tragedy. *Dennis Balk* and *Olivia Notaro* move us into a spatial and phenomenological engagement with images, and out of our virtual worlds. Inversely, *Susan Collins's* ambitious digital 'writing' of the natural landscape captures minutiae that our experience can overlook. *Julia Schwadron* and *Rene Smith* inquire into the temporal nature of subjectivity and desire as they highlight older methods of communication, and not necessarily quaint. *Nigel Power* also looks to the past, to archetypes of masculinity now rendered strange. *Kornkrit Jianpinidnan* seamlessly manipulates his photographs of rural views to ghostly affect. *Lesley Guy* transforms the quotidian and crassly commercial to something altogether more enigmatic and engaging. *Việt Lê* draws on international codes of popular culture as they can be filtered by local contexts and consequently he offers a dynamic of the familiar yet foreign. *Tintin Cooper* foregrounds what it means to look at and interpret images by utilizing the expressive possibilities of paint in order to capture the typically unnoticed details of popular and iconic representations. *Michael Day* occupies an ambivalent position between imagistic nostalgia and critical distance. *Steve Dutton* and *Neil Webb* play with an appropriation of the notion of an 'end' to things. *Doug Fishbone* and *Maud Haya-Baviera* self-consciously inhabit their filmic and digital realms while *Steve Hawley* explores the opposite with the creation of a virtual actor who speaks the words of a seminal novel.

As our second essay in this catalogue explores, practices of appropriating or copying, exploding cultural distinctions, challenging viewers' traditional understandings of artistic authorship or crossing boundaries per se may have far less radical currency in contemporary art practice than they once did. Taking this on board, instead, **possession** (1) begins to examine how artists nevertheless continue to re-make the contemporary world of images, responding to its near-blinding rhetorical force and endlessly disseminated forms in ways that suggest they resist or refuse, reduce or re-direct, and critically re-possess.

Brian Curtin is an art critic and curator based in Bangkok. Brian lectures at Bangkok University.

Steve Dutton is a UK-based artist. Steve is Professor of Contemporary Art Practice at the University of Lincoln.

ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน
เถกิง พัฒโนภาษ แปล

เจ้า-ของ (1): บทนำ

นิทรรศการ **possession** เจ้า-ของ (1) ซึ่งแสดงในหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เป็นที่แรก เป็นโครงการต่อเนื่องของนิทรรศการทัศนศิลป์นานาชาติ ซึ่งสำรวจความเป็นไปได้ในการที่ศิลปินทัศนศิลป์อาจสร้างงานเพื่อท้วงถาม สิทธิ์ของศิลปินในการอ้างความเป็นเจ้าของความคิด และสิทธิ์ที่ศิลปินจะสำแดงความคิดส่วนตัว, ทั้งๆที่ทุกคนล้วนโดนถล่มโดยวัฒนธรรมอินเตอร์เนต และโดยการผลิตซ้ำแล้วซ้ำเล่าในวัฒนธรรมภาพร่วมสมัย. ศิลปินในนิทรรศการนี้ สร้างงานที่บอกเล่าความเห็นของตัวเองต่อเทคโนโลยี ทั้งไฮเทค และ โลว์เทค และงานที่วิพากษ์ผลกระทบหลากหลายของเทคโนโลยีนั้น ได้แก่ ความสามารถอันไร้ขีดจำกัดในการผลิตซ้ำ(reproduction), และการที่โลกเสมือนครอบงำวัฒนธรรมร่วมสมัย และสภาวะที่เราล้วนเสพ ภาพ (images) และภาพแทน (representation) โดยไม่แยกแยะลำดับชั้นความหมายของมัน.

สภาวะที่เราล้วนถูกล้อมกรอบด้วยวัฒนธรรมภาพ, การใช้เทคโนโลยีทั้งใหม่และเก่า, การย้อนคิดประเด็นวิพากษ์รุ่นแรกๆ ได้แก่ ความเป็นผู้สร้างงาน (authorship) และความใหม่ถอดด้าม (originality), ความลักลั่นของความหมายของสัญญะเดียวกันเมื่อใช้ในถิ่นต่างๆ, และการที่ภาพ 'ถูกกระทำ' – งานศิลปะทุกชิ้นในนิทรรศการนี้ นำเสนอประเด็นหลากมิติ ที่ก่อกันขึ้นเป็นตัวตนของนิทรรศการ **possession** เจ้า-ของ (1). ประเด็นเหล่านี้ ท้าทายการที่ศิลปะอ้างตัวว่ามีความหมายเป็นอิสระจากบริบทที่แวดล้อมตัวมัน. แต่เมื่อภาพ 'ถูกกระทำ', ตัวตนของศิลปินในศิลปะยอมถูกกร่อนทอนจนแทบไร้ร่องรอย. ศิลปินในนิทรรศการนี้ต่างก็พยายามเล่นล้อกับทั้งการรับรู้ (perception) และการเดาความ (assumption).

possession เจ้า-ของ (1) ชี้ให้เห็นความยอนแยงของการที่ ศิลปินร่วมสมัยส่วนใหญ่อวดอ้าง การมีความหมายแยกขาดจากสิ่งอื่น และอ้างสิทธิ์ในการนำเสนออัตวิสัยส่วนตนในงานศิลปะ. ทั้งๆที่ตัวเองก็สยบยอมต่ออิทธิพลและบุคคล/สถาบันที่มีอำนาจบงการเหนือศิลปะร่วมสมัย; หรือใครกันแน่ที่เป็นผู้ครองกระบวนการถือครองใคร? และใครกันแน่ ที่มีอำนาจชี้ขาดว่า ใคร จะได้เป็นเจ้า-ของ?

แอนดรูว์ เบรซี เอางานมาสเตอร์พีซตามจารีตศิลปะตะวันตกมาทำซ้ำ โดยใช้การปะทะกันระหว่าง การลดรูป (abstraction) กับการสร้างรูป (figuration) และระหว่างงานทำมือกับงานพิมพ์เชิงพาณิชย์. แอนดรูว์ สแปคแมน ทำงานที่สอบทานว่าคุณค่าและความหมายของภาพอาจเป็นเหตุให้เกิดการผลิตซ้ำด้วยต้นทุนต่ำซ้ำแล้วซ้ำอีก. งานของ ชาน แดนี แสดงความเคารพต่อลวดลายตามจารีตขอมโดยสร้างลวดลายเลียนแบบของโบราณ แต่ใช้วิธีการแปลกและยากเย็น. คริส ชอว์-ฮิวส์ ผสานการวาดเข้ากับภาพถ่าย เป็นภาพลวงของมหากาพย์จากโศกนาฏกรรมในอดีต. เดนนิส บอลัค กับ โอลิเวีย โนกาโร พาเราไปสู่ประสบการณ์ของภาพผ่านทางสเปซและการตระหนักรู้ (phenomenological) ทะลวงออกไปสู่โลกเสมือน. ในทางกลับกัน งานดิจิตัล 'เขียนหนังสือ' เกี่ยวกับภูมิทัศน์ในธรรมชาติของ ซูซาน คอลลินส์ มุ่งมั่นจับภาพของสิ่งเล็กๆน้อยๆในประสบการณ์ที่เรามักมองข้าม. จูเลีย ชวาดรอน และ เรเน สมิธ ทำงานสำรวจสภาวะชั่วครู่ของความรู้สึกส่วนตัวและแรงปรารถนาโดยขับเน้นด้วยวิธีการสื่อสารแบบเก่าๆแต่ยังก็ไม่ไร้เสน่ห์. กรกฤช เจียรพินิจนันท์ เล่นของกับภาพถ่ายของชนบทจนกลายเป็นภาพหลอน. เลสลีย์ กาย แปรภาพจากชีวิตประจำวันและงานพาณิชย์ดิบๆให้กลายเป็นภาพอลังการตรึงใจ. เวียต ลี เล่นกับภาพให้เห็นว่าสัญญะในวัฒนธรรมป๊อปข้ามชาติ ก็อาจถูกคัดกรองและแปรสภาพไปอยู่ในบริบทพื้นถิ่น. ผลที่ได้เป็นงานที่ดูเผินๆเหมือนคุ้นๆแต่จริงๆแล้วแปลกปลอม. ตินติน คูเปอร์ ชูคำถามว่า การดูและตีความภาพหมายถึงอะไร โดยอาศัยคุณลักษณ์ในการแสดงอารมณ์ของสีน้ำมันเพื่อจับรายละเอียดที่เรามักละเลยในภาพยอดนิยมที่เราเห็นกันดาษดื่น. ไมเคิล เดย์ วางตัวท้าทีงระหว่างการเอาใจเข้าไปจับความโหยหาวันเก่าๆ กับการถอยใจออกมามองอย่างวิพากษ์. สตีฟ ดัทตัน กับ นีล เวบบ์ เล่นกับแนวคิดถึง 'จุดจบ' ของสรรพสิ่ง. ดัก ฟิชโบน กับ มอด ฮายา-บาเวียรา ฝังตัวอยู่ในโลกของภาพยนตร์กับดิจิตัล. ในขณะที่ สตีฟ ฮอว์ลีย์ ดิ่งไปอีกทิศด้วยการสร้าง 'นักแสดงเสมือน' มาพ่นพูดวาทะจากวรรณกรรมชิ้นสำคัญ.

บทความต่อไป จะสำรวจประเด็นต่างๆ นับตั้งแต่ การทำงานศิลปะด้วยการหยิบยืมภาพ (appropriating) หรือด้วยการลอกเลียนภาพ (copying), หรือ การที่วัฒนธรรมแตกออกเป็นสาแหรกหลากหลาย, หรือ การที่ความเข้าใจเดิมๆของผู้ชมที่ว่าใครเป็นเจ้าของ(ความคิด)ของงานศิลปะ ถูกท้าทายอย่างถึงราก, ไปจนถึง การที่แขนงต่างๆของวัฒนธรรมข้ามพันทางกันในศิลปะร่วมสมัย ก็ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่เหนือคาด เหมือนแต่ก่อน. นี่เอง ที่ทำให้นิทรรศการ **possession** เจ้า-ของ (1) หันไปสำรวจ ปฏิกิริยาของศิลปินในโลกร่วมสมัยต่อสภาวะที่เราถูกยิงถล่มด้วยภาพที่ถูกผลิตซ้ำแล้วซ้ำอีก- ถี่ยิบจนเหมือนเราถูกแสงไฟแรงสูงแยงตาจนพร่าบอด ก็ไม่ปาน; แต่ทั้งๆที่เป็นอย่างนี้ ศิลปินยังยืนยันกระบวนการสร้างภาพซ้ำ. และที่ศิลปินทำก็คือ สอดแทรกบางสิ่งลงไปในภาพ เป็นนัยว่าพวกเขาต่อต้านหรือปฏิเสธ, ดึงกลับหรือหักเห, และกระทำการยึดความเป็นเจ้าของทางปัญญาคืน.

ไบรอัน เคอร์ติน นักวิจารณ์งานศิลปะ และภัณฑารักษ์ ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่กรุงเทพฯ และเป็นอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สตีฟ ดัทตัน ศิลปินชาวอังกฤษ สตีฟมีตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ด้านศิลปะร่วมสมัยที่มหาวิทยาลัยลินคอนน์ ประเทศอังกฤษ

เถกิง พัฒโนภาษ ศิลปินและนักวิชาการชาวไทย มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Brian Curtin & Steve Dutton

a conversation we may or may not have had or could have at some point in the future

The discursive lineage of **possession** (1) is in the legendary exhibition *Pictures*, curated by Douglas Crimp at Artists Space in New York City in 1977. As has been widely discussed, Crimp's choice of artists marked a decisive and highly influential claim for the interest of images and image-making further to the predominance of Minimalism and Conceptualism. Amongst the many issues and questions that *Pictures* generated, Crimp offered a theorized understanding of representation itself, now unlinked from realism through a critical focus on matters of interpretation, ideology and context.

The legacy of *Pictures* continues to be felt in spite of the fact that internet culture and the technologies of contemporary visual reproduction persistently affirm what were once radical claims: the originality of authorship is a fiction; meaning is fluid; and divisions of cultural value between genres or types of imagery are arbitrary and essentially untenable. Exhibitions such as *Dispersion* (ICA London, 2008-09) and *Still Life* (Lismore Castle Arts Ireland, 2011), for example, explored how artists' now commonplace engagements with visual culture more generally can be informed by personal and idiosyncratic narratives, fascination rather than critical distance, and impulses to order, re-order and re-represent the infinite possibilities for image production and circulation in our current era. Central to this is the interest of how artists continue to grapple with questions of what representation is, does, and can be.

possession (1) emerges from a conversation about art and appropriation – the re-use of existing and all manner of images and forms –in the early stages of the 21st century, as a process of accumulations and accretions, but also around the process of exhaustion explored via the dual potential of the image: its emptiness and its concrete actuality. **possession's** first public manifestation begins here but we have yet to see where it will end and what it may become (if indeed it does end or 'become' at all).

It is useful to think of **possession** 'as' a conversation and like many conversations it is more than likely to veer widely from point to point. Matters which may be alighted upon in such a conversation might include the matter of subjective agency, a desire to reinvest the visual world with personal meanings, or to produce new meanings or what we can call myths (a form of re-possession). This conversation may also orientate itself around the inhabitation of an image or images, and the insinuation of the subject into the image, and vice versa. Or not. Because, as we all know, good conversations tend to develop a life of their own and of course this may be precisely the point. If the conversation begins by talking on or around appropriation, isn't it to be expected that it too begins to appropriate itself, as conversations typically do? Conversations do, rather than merely say.

A defining characteristic of **possession** (1) is in the fact that it signals its own appropriation and assimilation; this exhibition will be taken up by **possession** (2) which, in turn, may be consumed by **possession** (3) ad infinitum in much the same way as the artists within absorb and/or become absorbed by the materials, images and sounds they employ or attempt to inhabit.

ไบรอัน เคอร์ติน และ สตีฟ ดัทตัน
เดกิง พัฒโนภาษ แปล

บทสนทนาว่าด้วยเรื่องที่เราอาจเคยหรือไม่เคย คุยกันมาก่อน หรืออาจจะได้คุยกันในอนาคต.

แก่นตรรกะของนิทรรศการ **possession** (1) เจ้า-ของ มาจาก นิทรรศการ *Pictures* ซึ่งถือกันว่าเป็นตำนานทางศิลปะ. นิทรรศการ ดังกล่าวมี ดัทลาส คริมพ์ เป็นภัณฑารักษ์ และจัดขึ้นที่ Artists Space ในนครนิวยอร์ค เมื่อปี คศ.1977. *Pictures* จุดประเด็นให้ อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง, และรายชื่อศิลปินที่คริมพ์เลือก ก็ เป็นการยืนยันแนวคิด (claim) อย่างแน่วแน่และมีผลสะเทือนกระบวน คิดในศิลปะร่วมสมัยยุคนั้น ก่อให้เกิดความสนใจต่อแนวคิดเกี่ยว กับภาพ (images) และ การผลิตภาพ (image making) หลังจาก ที่โลกศิลปะถูกครอบงำโดยศิลปะในแนวทาง Minimalism และ Conceptualism มาหลายปี. ในบรรดาประเด็นและคำถามมากมาย ที่นิทรรศการ *Pictures* จุดชนวนขึ้นนั้น, คริมพ์เสนอทฤษฎีเพื่อ เข้าใจ ภาพแทน (representation), โดยไม่นำไปโยงใยกับแนวคิดของ ศิลปะเหมือนจริง (realism)[1], แต่โดยผ่านเป้าการวิพากษ์ว่าด้วยการ ตีความ, อุดมคติ และบริบท.

นัยยะสำคัญของนิทรรศการ *Pictures* ยังคงอยู่จวบจนทุกวันนี้, แม้ว่าวัฒนธรรมอินเตอร์เนต และเทคโนโลยีร่วมสมัยของการผลิต ภาพซ้ำ ยังย้ำการยืนยันแนวคิด (claims) ที่ครั้งหนึ่งเคยถูกมองว่า แหกกรอบความคิดเดิม: แนวคิดที่ว่า ผู้สร้างงานสามารถสร้างความ ใหม่ถอดด้าม (originality) ได้นั้น เป็นเพียงเรื่องแต่ง (fiction); แนวคิด ที่ว่า ความหมายย่อมลื่นไหลไม่คงที่; และแนวคิดที่ว่า เส้นแบ่งคุณค่า ทางวัฒนธรรม ระหว่าง ประเภทของภาพ (genres of imagery) กับ ลักษณะของภาพ (types of imagery)[2] ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน และ ไม่อาจให้เหตุผลได้. นิทรรศการสำคัญๆ เช่น *Dispersion* (แสดง ที่ สถาบัน ICA ลอนดอน, คศ. 2008-9) และ *Still Life* (แสดงใน Lismore Castle Arts ไอร์แลนด์, คศ. 2011) สำรวจการที่ ทุกวันนี้ ศิลปินมักเลือกทำงานที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมภาพ (visual culture) โดยใช้เรื่องเล่า (narratives) ที่มีลักษณะ ส่วนตัวและผิดปกติวิสัย; สำรวจปรากฏการณ์ที่ ศิลปินทุ่มตัวเข้าไปคลุกอยู่กับเรื่องเล่าเหล่านั้น อย่างหลงใหล แทนที่จะถอยออกมาเพื่อพินิจ-วิพากษ์;[3] และศึกษา การที่ศิลปินมีแรงขับที่จะ จัดระเบียบสิ่งที่ไร้ระเบียบ, หรือจัดระเบียบ เดิมเสียใหม่, แล้วผลิตซ้ำภาพแทน (representation) ของสภาวะที่ การผลิตภาพซ้ำและการแพร่หมุนเวียนภาพในยุคของเรา มีความ เป็นไปได้หลากหลายแทบไม่มีที่สิ้นสุด. แก่นของประเด็นนี้อยู่ ที่การที่ศิลปินยังคงควานตอบคำถามว่า อะไรคือภาพแทน (representation), ภาพแทนทำอะไร และอาจเป็นอะไรได้บ้าง.

นิทรรศการ **possession** (1) เจ้า-ของ เกิดขึ้นจากการสนทนากัน เกี่ยวกับ ศิลปะและการหยิบยืม (appropriation)[4] และสภาวะในช่วง ต้นของคริสตศตวรรษที่ 21 ของทั้งภาพ (images) และวัสดุ (forms)[5], ไม่ใช่เพียงในฐานะที่เป็นกระบวนการสะสม (ทั้งสิ่งที่จับต้องได้ และ จับต้องไม่ได้), แต่รวมถึงกระบวนการที่ทำให้ภาพ 'เหือดหาย' โดย อาศัยทวิลักษณ์ของภาพ: นั่นคือ ในขณะที่เราอาจถือได้ว่า ในความ เป็นจริง ภาพไร้แก่นสาร ไม่อาจเทียบเทียมได้กับความจริงของสิ่ง ที่มันแทนความหมาย แต่ในขณะเดียวกัน ภาพก็เป็นความจริงที่เรา อาจ เห็น รู้สึก และจับต้องได้ทางกายภาพ. การนำเสนอนิทรรศการ **possession** เจ้า-ของ ต่อสาธารณชน เริ่มต้นเป็นหนแรกที่นี่ แต่เรา ก็ต้องตามดูกันต่อไปว่ามันจะจบลงที่ไหน, หรือมันจะกลายเป็นอะไรต่อ ไป (ถ้ามันจะ 'จบ' หรือ 'กลายเป็น' อะไรเข้าจริงๆ).

เราอาจเข้าใจนิทรรศการ **possession** (1) เจ้า-ของ ได้ง่ายขึ้น, หากมองมันในฐานะ 'บทสนทนา'. และเช่นเดียวกับบทสนทนาอื่นๆ, บทสนทนานี้ย่อมเบี่ยงเบนเรื่องไปเรื่อย. อย่างไรก็ตาม เรื่องราวที่อาจ จุดประกายความคิดในท่ามกลางเรื่องสารพันในบทสนทนานี้ น่าจะเป็น เรื่องต่อไปนี้: อะไรสามารถเป็นพาหะสื่อความเรื่องราวอันเป็นอัตวิสัย; อะไรเป็นแรงขับที่ทำให้ศิลปินลงแรงใส่ความหมายส่วนตัวลงไปในโลก ของภาพ, หรือลงแรงผลิตความหมายใหม่; หรืออะไรบ้างที่เราอาจ เรียกได้ว่าเรื่องเล่าขาน (myths) ซึ่งอาจนับได้ว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ของกระบวนการ ยึดความเป็นเจ้า-ของ กลับคืนมา (re-possession). บทสนทนานี้อาจหันเหตัวมันเองไปสู่ การที่ศิลปินยึดครองวัตถุ (ที่มี ภาพ) ชั่วคราว, และอ้างความเป็นเจ้าของภาพ และหากศิลปินไม่อ้าง ความเป็นเจ้าของภาพ[6], ก็เป็นไปได้ว่า จะไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้สร้าง ภาพนั้นไปตลอด. เพราะอย่างที่เราล้วนรู้กันอยู่แล้วว่า บทสนทนาที่ดี มักก่อตัวขึ้นราวกับมีชีวิตของมันเอง[7]. หากบทสนทนาเริ่มด้วยประเด็น ว่าด้วยการหยิบยืม (appropriation), บทสนทนาเองก็เริ่มหยิบยืม ตัวเองแล้วกลายเป็นเรื่องอื่นไป, ไม่ต่างจากที่เกิดขึ้นกับบทสนทนา ทั่วๆไป.

ลักษณะเฉพาะตัวของนิทรรศการ **possession** (1) เจ้า-ของ อยู่ที่ การที่นิทรรศการนี้ส่งสัญญาณให้เกิดการหยิบยืมตัวมันเอง และ แบ่งเซลล์งอกซ้ำออกจากตัวมันเอง; นิทรรศการนี้จะตามมาด้วย **possession** (2) ซึ่งอาจถูกกลืนโดย **possession** (3) และต่อไป เรื่อยๆไม่มีที่สิ้นสุด, ไม่ต่างกับการที่ศิลปินในนิทรรศการนี้ ทั้งเป็นผู้ ดูดซับและเป็นผู้ถูกดูดซับ โดย วัสดุ, ภาพ และ เสียง ที่ศิลปินใช้ หรือ พยายาม ถือครอง.

เชิงอรรถของผู้แปล

1
พึงเข้าใจว่า ก่อนที่จะเกิดนิทรรศการ *Pictures*, 'ภาพ' ถูกเข้าใจว่า เป็นภาพแทนของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพอย่างตรงไปตรงมา เช่น ภาพของคนอดอาหารในอาฟริกา ก็คือภาพของคนอดอาหารใน อาฟริกา. แต่ในนิทรรศการนี้ คริมพ์กลับเสนอว่า เราอาจเข้าใจ ภาพแทน (representation) โดยเป็นอิสระจากความเป็นจริง และภาพแทน (representation) อาจทำให้เราเข้าใจที่มาของจารีตของ ภาพแทน (history of convention of representation). ตัวอย่าง เช่น เหตุใดภาพถ่ายว่าด้วยทุพภิกขภัยในอาฟริกาจึงมักเป็นภาพ ผู้หญิง? เหตุก็คือตั้งแต่อดีต ภาพแทนมักนำเสนอผู้หญิงและความ เป็นหญิง ในฐานะภาพแทนของความอ่อนแอ.

2
genres (of imagery) ในที่นี้เป็นศัพท์โบราณที่ใช้ในทางทัศนศิลป์ หมายถึง ประเภทของภาพที่กำหนดตามจารีตทางศิลปะ (ตะวันตก) เช่น ภาพประเภท still life, portraiture, landscape เป็นต้น. ส่วน types (of imagery) เป็นคำกลางๆในทางทัศนศิลป์ หมายถึงลักษณะบางประการที่อาจจัดภาพเข้าไปอยู่ในพวกใดพวก หนึ่งได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพถ่ายขาวดำ ภาพถ่ายสี จิตรกรรม จิตรกรรมสีน้ำมัน จิตรกรรมสีน้ำ จิตรกรรมสีฝุ่น เป็นต้น.

3
ซึ่งตรงกันข้ามกับจากกระบวนการคิด/ทำงานของศิลปิน Minimalism และ Conceptualism.

4
การหยิบยืม (appropriation) ในทางศิลปะ หมายถึงการใช้วัตถุ หรือภาพ ที่มีอยู่แล้ว(ในฐานะวัตถุ หรือเป็นสิ่งที่ผลิตซ้ำหมุนเวียนอยู่ ในวัฒนธรรมภาพ) โดยไม่ทำการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพใดๆ หรือ เปลี่ยนแปลงกายภาพของวัตถุหรือภาพเพียงเล็กน้อยเท่านั้น.

5
ในที่นี้ ผู้เขียนใช้คำว่า form ในความหมายที่จำเพาะกับปรากฏการณ์ ทางศิลปะในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 ซึ่งศิลปินได้ทดลองทำกับภาพ มา แล้วแทบทุกอย่าง เช่น ขูด ขีด แทง ตัด ฉีก ถ่ายปัสสาวะรด อุจจาระใส่ เดินเหยียบย่ำ ขยำ ขยี้ ปั่น ปั้น เผา ฯลฯ จนอาจกล่าวได้ ว่า ไม่เหลืออะไรให้ทำอีกแล้ว โดยนัยจึงอาจมองภาพได้ในฐานะที่เป็น เพียง 'วัสดุ'.

6
หมายถึง เป็นเจ้าของความคิดในการสร้างสรรค์ภาพ ทั้งๆที่ผลงาน นั้นเกิดจากการหยิบยืมภาพที่สร้างโดยผู้อื่น.

7
ภาพจำนวนมากในวัฒนธรรมภาพร่วมสมัย ไม่ปรากฏชื่อผู้สร้าง/ ผู้ถ่ายภาพ แต่ก็ถูกนำมาใช้ ผลิตซ้ำ และหมุนเวียนอยู่ในวัฒนธรรม ภาพ อย่างไม่รู้จบ.

ศิลปิน
artists

Dennis Balk is an educator, visual artist and writer based in Bangkok. He is currently the Chairperson of Design Media Arts at Bangkok University International, as well as the Director of the BUI Media Lab. Since the late 80s his gallery and museum work has addressed the conditions of narrative and the narrative aspects of historicizing the present. Media for his gallery work has been broad, including: early digital printing; painting and sculpture; theatre; and audience participation installation. His work has been exhibited and reviewed internationally.

Dennis Balk 2013 from **La Metafora Inizale**
Installation printed and sewn vinyl
Dimensions variable

แอนดรูว์ เบรซี
Andrew Bracey

Andrew Bracey is based in Manchester, England. He studied fine art at the Liverpool John Moores and Manchester Metropolitan universities. Solo exhibitions include *Standpoint Futures* (2011) at Standpoint Gallery, London, *Animalation* (2009) at Manchester Art Gallery, *Frames* (2007) at Mid-Pennine Gallery, Burnley, and *Freianlage* (2006) at firstsite, Colchester, and touring. Recent group exhibitions include *A Private Affair* (2012) at Harris Museum and Gallery, Preston, *A Horse Walks into a Bar* (2010) at Castlefield Gallery, Manchester, *Unrealised Potential* (2010) at Cornerhouse, Manchester, NGCA, Sunderland & Void, Derry and *Global Studio* (2010) at Bluecoat Gallery, Liverpool. Andrew co-curated *Crocodiles With a Second Skin Thrash* (2012) at Over+Out, Lincoln, *Being Lost* (2011) at Rogue Project Space, Manchester, *UnSpooling: Artists & Cinema* (2010) at Cornerhouse, Manchester, and *Misdirect Movies* (2013) at Royal Standard, Liverpool, Meter Room, Coventry, and Standpoint Gallery, London. He is Senior Lecturer in Fine Art at the University of Lincoln.

Andrew Bracey 2011 **ReconFigure** (Jean-Auguste-Dominique Ingres)
Gouache on lithograph
30 x 21 cm

ซูซาน คอลลินส์
Susan Collins

Susan Collins is based in London. She works across public, gallery and online spaces. Her key works include *In Conversation* (1997-2001), the BAFTA-nominated *Tate in Space* (2002) for Tate Online, *Transporting Skies* (2002), *Fenlandia* (2004) and *Glenlandia* (2005), which are internet transmissions from remote landscapes; *The Spectrascope* (2004-08), a live transmission from a haunted house and *Love Bird* (2009), a short film for Animate Projects. *Seascape* (2009) originated as a solo project for the De La Warr Pavilion, Bexhill-on-Sea, was co-commissioned by the Film and Video Umbrella and exhibited most recently at Osterwalder's Art Office, Hamburg, (2012-13). Recent group exhibitions include *Transitio MX 04* (2011), Mexico City, *Uncontainable: Broken Stillness*, ISEA2011, Istanbul, *Landscape 2.0* (2009), Edith-Ruß-Haus, Oldenberg, and Kunstverein Springhornhof, Neuenkirchen; and *KURS: SØEN* (2009) at the Vestsjællands Kunstmuseum, Denmark. Public commissions include *Underglow* (2005), a network of illuminated drains for the Corporation of London. Susan is currently the Director of the Slade School of Fine Art, University College London, where she established the Slade Centre for Electronic Media in Fine Art (SCEMFA) in 1995.

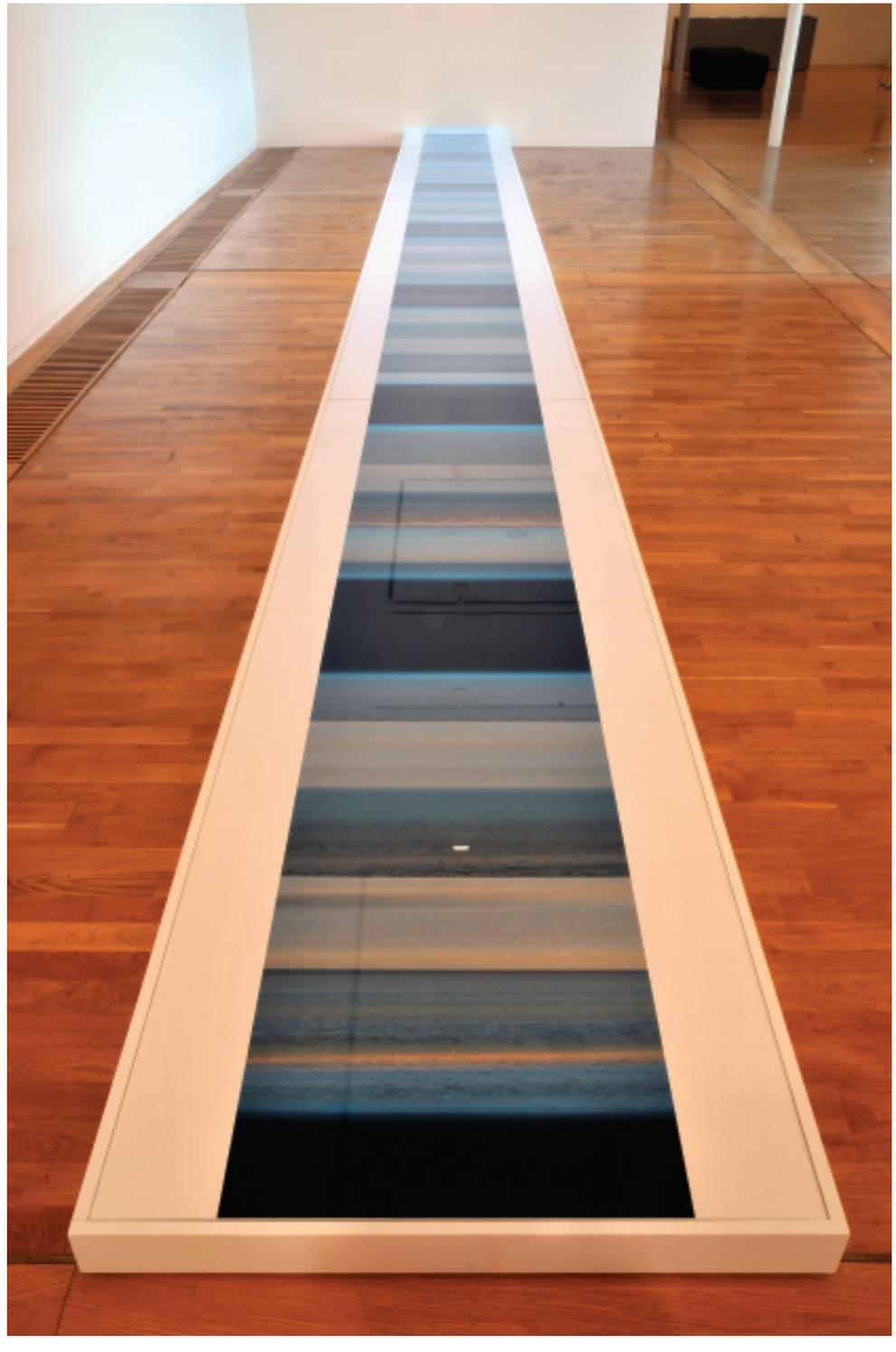

Susan Collins 2009 **Seven Days in June** (Photograph by Nigel Green)
Digital print
60 x 1050 cm

ตินติน คูเปอร์
Tintin Cooper

Tintin Cooper is based between London and Bangkok. A graduate of the Slade School of Fine Art, exhibitions include *Props* (2011) at Yinka Shonibare's Guest Projects in London, *Lifeboat 2551* (2009) at the Asia Australia Art Centre, Sydney, *Track Changes* (2010) at the 4th International Video Art Biennale, Tel Aviv, *Panasonic Arts Festival* (2008), Toyko, and *Wowow!* (2008) at Tate Britain, London, and the *Transmediale Festival*, Berlin. Tintin's work was featured in the 'Britain' issue of *Granta Journal* (2012). Residencies include Kurt Schwitter's studio Merzbarn at the Lake District, UK (2011), Tokyo Wonder Site (2008), Silpakorn University (2007) and About Cafe/AARA, Bangkok (2006).

Tintin Cooper 2013 **#6** (From Footballer Ears series)
Oil on paper
22 x 31 cm

Chan Dany is based in Phnom Penh, Cambodia. Dany studied traditional arts (2001-2005) and contemporary practices (2005-2007) at the Reyum Art School, Phnom Penh. His first solo exhibition *If They Were With Us Today* (2012) was at SA SA BASSAC, Phnom Penh. Select group exhibitions include *L'Asie En Vogue* (2012) at Pagoda Paris, Paris, *The Scale of Angkor* (2011) at the Arts Lounge, Hotel de la Paix, Siem Reap, *Accumulations* (2009) at the French Cultural Center, Phnom Penh, *Forever Until Now* (2009) at 10 Chancery Lane Gallery, Hong Kong (2009), *Strategies from Within* (2008) at Ke Centre of Contemporary Art, Shanghai, and *In Transition* (2007) at Reyum Institute of Art and Culture, Phnom Penh.

Chan Dany 2012 **Khmer Tile 1**
Colored pencil shavings glue wood
100 x 100 x 3 cm

ไมเคิล เดย์
Michael Day

Michael Day is based in Sheffield, England. Recent group exhibitions include *Overworlds and Underworlds* (2012) at Leeds Art Gallery, *Outcasting: 4th Wall* (2012), as part of Cardiff Contemporary, and *Nothing Ever Happens* (2012) at OSR Projects, Somerset. Michael has participated in the digital art festivals *FutureEverything* (2010), Manchester, and *Piksel* (2009), Bergen; and has held residencies with Hull Time-based Arts (2005) and PVA Medialab (2009), England, and Lademoen Kunstnerverksteder (2011), Trondheim. He teaches fine art at Staffordshire University.

Michael Day 2009 **Hard To Tell**
Video

Steve Dutton is based in Sheffield and London. A graduate of the Royal College of Art in London, his individual and collaborative projects have been exhibited widely throughout the England and internationally, including *The Institute of Beasts* (2009) at Kuando Museum of Fine Art in Taipei and *The Stag and Hound* (2011) at PSL in Leeds which was nominated for the prestigious Northern Art Prize. His most recent commission was *End of Ends* (2012), an Arts Council of England-funded project for *Bend in the River* in the East Midlands of the England, where he collaborated with the sound artist Neil Webb. Steve's solo work has recently been included in *Modern Times* which was shown at numerous sites across the Netherlands including the Stedelijk Museum Amsterdam and the Centraal Museum Utrecht. He has published in the Journal of Writing in Creative Practice and the Journal of Visual Arts Practice along with many contributions to various magazines, publications and conferences on contemporary art. He also has curated a number of exhibitions, including *Unspeaking Engagements* with Brian Curtin. Steve is a Professor in Contemporary Art Practice at the University of Lincoln in the UK where he is currently co-developing LADRH (The Lincoln Art and Design Research Hub). He is a founder member of S1 Artspace in Sheffield and a former Director of Sheffield Contemporary Art Forum and the ArtSheffield Biennial Programme.

Neil Webb works extensively with sound and his practice reinterprets narrative elements from film and literature, such as *Far Beneath in the Abysmal Sea* (2009) which was inspired by Tennyson's sonnet and John Wyndham's book *The Kraken Wakes*. Neil also created a work based on the imagery of the film *2001 A Space Odyssey* and titled *The Stars In Us All* (2007), which was shown at Bloc Projects in Sheffield. His work has been exhibited internationally and he has undertaken residencies in the UK and abroad. Neil has performed new live surround sound collaborations with Ron Wright, *A Colony Provides a Safe Haven* (2010) at Tate Britain and *Wired Above* (2011) with David Morin at Jeune Creation in Paris. Neil is a Senior Lecturer in Sound Design at Sheffield Hallam University in England.

Steve Dutton & Neil Webb 2012 **End of Ends**
Website, sound and vinyl
Dimensions variable

ดัก ฟิชโบน
Doug Fishbone

Doug Fishbone is an American artist based in London. He earned an MA in Fine Art at Goldsmiths College, London in 2003. Selected solo exhibitions include Tate Britain (2010-11), Rokeby (2009-11), Gimpel Fils (2006), all London, and *30,000 Bananas in Trafalgar Square* (2004). Selected group exhibitions include *Nothing to Declare - World Maps of Art Since 1989* (2013), Akademie der Kunste, Berlin, *Samsung Art+ Shortlist Exhibition* (2012), BFI, London, *Dublin Contemporary* (2011), *Rude Britannia: British Comic Art* (2010), Tate Britain and *Busan Biennale* (2008), Busan, South Korea, *Laughing in a Foreign Language* (2008), Hayward Gallery, London, and *British Art Show 6* (2006), Newcastle, Bristol, Nottingham and Manchester. Doug performs regularly at both international and UK venues, including appearances at London's ICA and Southbank Centre.

Doug Fishbone 2009 **Untitled – Hypno Project**
Digital video installation

Lesley Guy is based in Sheffield, England. She is a member of the curatorial platform Furlough and co-director of Bloc Projects, an artist-led contemporary art space. Lesley graduated with an MA in Contemporary Fine Art from Sheffield Hallam University in 2010 and has exhibited widely across Europe and the UK. Group shows include *Portmanteau*, curated by g39 for Halle 14 in Leipzig, *Jeune Creation* at Centquatre, Paris and *Appropriate Response* at Vulpes Vulpes in London. She is represented by Conway Gallery, Leeds and Galerie May, Paris. Her work was recently published in Drawing Paper #6, co-curated by Gavin Delahunty from Tate Liverpool.

Lesley Guy 2012 **The Golden Legend** (Saint Madelaine) Parts i and ii
Water mixable oil paint on paper
30 x 28 cm

สตีฟ ฮอว์ลีย
Steve Hawley

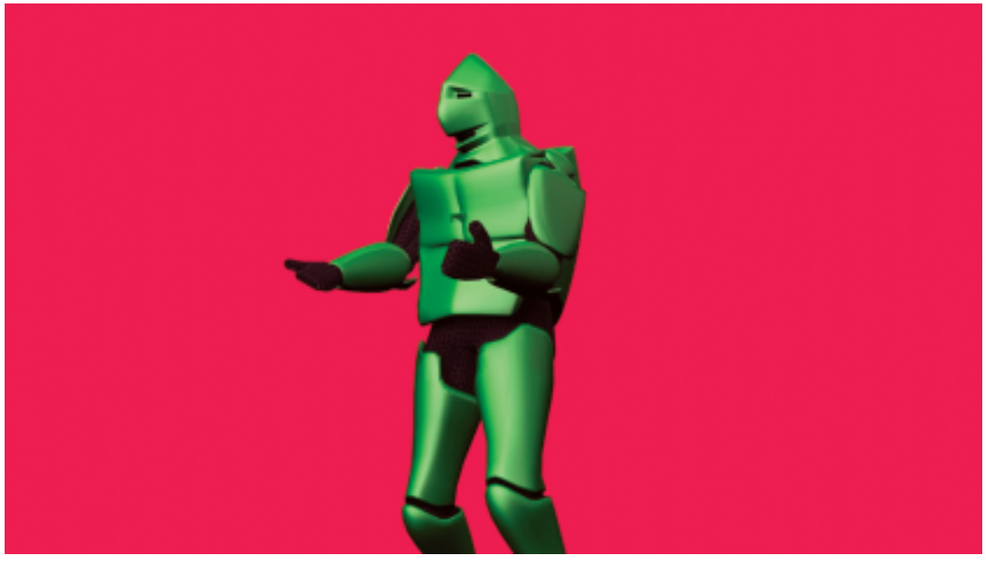

Steve Hawley has worked with film and video since 1981, exhibiting and broadcasting worldwide. His original preoccupation was with language and image, and in 1995 his experimental documentary on artificial languages was broadcast on Channel 4 TV. More recently his work has looked at new forms of narrative, such as *Love Under Mercury*, his first film for cinema which won a prize at the Ann Arbor Film Festival; and *Amen ICA Cinema* (2002), a palindromic video which won the prize for most original video at the Vancouver Videopoem Festival. His current work explores issues around the impact of new technologies on narrative. *Yarn* (2011) uses the DVD medium to create a never ending story, and *Actor* (2013) makes film without a camera by putting the performer in a motion capture suit. *Manchester Time Machine* (2012), made with the North West Film Archive, is the first ever iPhone app to combine archive film footage and GPS. Steve is a Professor and Head of Media at the Manchester School of Art, Manchester Metropolitan University.

Steve Hawley 2013 **Actor**
Digital video

Maud Haya-Baviera is based in Sheffield, England. A graduate of L'Ecole National Supérieure des Beaux Arts de Lyon, France, her recent exhibitions include *Agency of Unrealized Projects* (2012) at the daadgalerie, Berlin, *Façade* (2012), Plodiv, Bulgaria, *Jour de Fête* (2011) at The Private Space Gallery, Barcelona, *The Way Things Work* (2011) at the Athens Institute of Contemporary Art, GA, *Art Sheffield 10, Delightful desuetude* (2009) at the Bloc Projects, Sheffield, and *To the King* (2009) at La Cité Internationale, Paris. In 2010, Maud completed a residency at the Site Gallery in Sheffield. She has received a number of awards in relation to international projects and towards the production of new works.

Maud Haya-Baviera 2011 **Follow me as I Fall**
Digital video

กรกฤช เจียรพินิจนันท์
Kornkrit Jianpinidnan

Kornkrit Jianpinidnan is based in Bangkok. A graduate of Chiang Mai University, solo exhibitions include *Neo Romantic* (1998) at About Studio, Bangkok, *A Ghost Story* (2006) at the Art Centre of Chulalongkorn University, Bangkok, and *deep yellow, magenta, violet, ultramarine... almost blue* (2012) at Space 1/2, Messy, Bangkok. Recent group exhibitions include *Imagine Peace* (2010) at Bangkok Art and Culture Centre, Bangkok, *Re-Reading Khun Chang Khun Phaen* (2011) at Jim Thompson Art Centre, Bangkok, *Territories of The Real and Unreal* (2011) at Langgeng Art Foundation, Yogyakarta, *MONDI* (2012), Dryphoto arte contemporanea, Prato, *Temporary Storage #01* (2012) at Bangkok Art and Culture Centre, *LIVE AT THE SCALA* (2013) at the Scala Theatre, Bangkok, and *Out of Plac*e (2013) at Casa Masaccio Arte Contemporanea, San Giovanni Valdarno.

Kornkrit Jianpinidnan 2012 **Worry and Love** (erasing process no.3/06)
photomontage, lambda print on plaswood
120 x 180 cm

Việt Lê is based in San Francisco. A PhD graduate of the University of Southern California, his solo exhibitions include *vestige* (2013) at the University of Urbanna Champagne, Illinois, *still* (2012) at the California College of the Arts, San Francisco, *boy bang!* (2010) at Java Arts, Phnom Penh and *succeed or quit* (2009) at the Civitella Ranieri, Umbertide. Recent group exhibitions include *Me Love You Long Time* (2013) at the Boston Center for the Arts and Aljira Center for Contemporary Art, New Jersey, curated by Edwin Ramoran, *Altar/ Alter* (2012) at the Montgomery College, Washington DC, curated by Jerry Truong, and *Radiation* (2012) at the Department of Avant Garde Cliches, Manila, curated by Brian Curtin.

Việt Lê 2010 **Boeung Kak/Bang Kok (Harem Lake)**
Digital print on vinyl
200 x 200 cm

โอลิเวีย โนทาโร
Olivia Notaro

Olivia Notaro is based between Bern and London. Olivia graduated with an MA from Central Saint Martin's College of Art and Design in 2012 and in the same year won the first prizes of the Aeschlimann-Corti Art Stipend and Prize for Women Artists, Bern. Her works were included in *Kunstlese* (2012) at the Centre PasquArt, Biel, and *This Is A Women's World* (2012) at the Museum of Art, Thun. She has also shown at the Museum of Art in Moutier and the Museum of Art in Interlaken, Switzerland.

Olivia Notaro **Moment # 8**, 27.08.2011 Foyer College Central Saint Martins, Charing Cross Road, London
Mixed media

Nigel Power is based in Bangkok. A graduate of the universities of Lancaster and Middlesex in the UK, his recent solo exhibitions include *Twelve Men Laughing* (2012) at Shanghai Studio, Shanghai; and group exhibitions include *Radiation* (2012) at Department of Avant Garde Clichés, Manila, *The House Project* at H Gallery, Bangkok, *Punto y Raya* (2011) at the Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid, *Surface Depth* (2010) at H Gallery, Bangkok and *FILE 2009 – Electronic Language International Festival* at SESI' Cultural Centre, São Paulo. Nigel is a designer, artist, researcher and academic. He currently leads the MfA in Visual Communication and is the Associate Dean for Research at King Mongkut's University of Technology Thonburi in Bangkok.

Nigel Power 2012 **Man Twelve** (from the Twelve Men Laughing series)
giclée print (hand-painted & digitally processed found footage)
76 x 78 cm

จูเลีย ชวาดรอน
Julia Schwadron

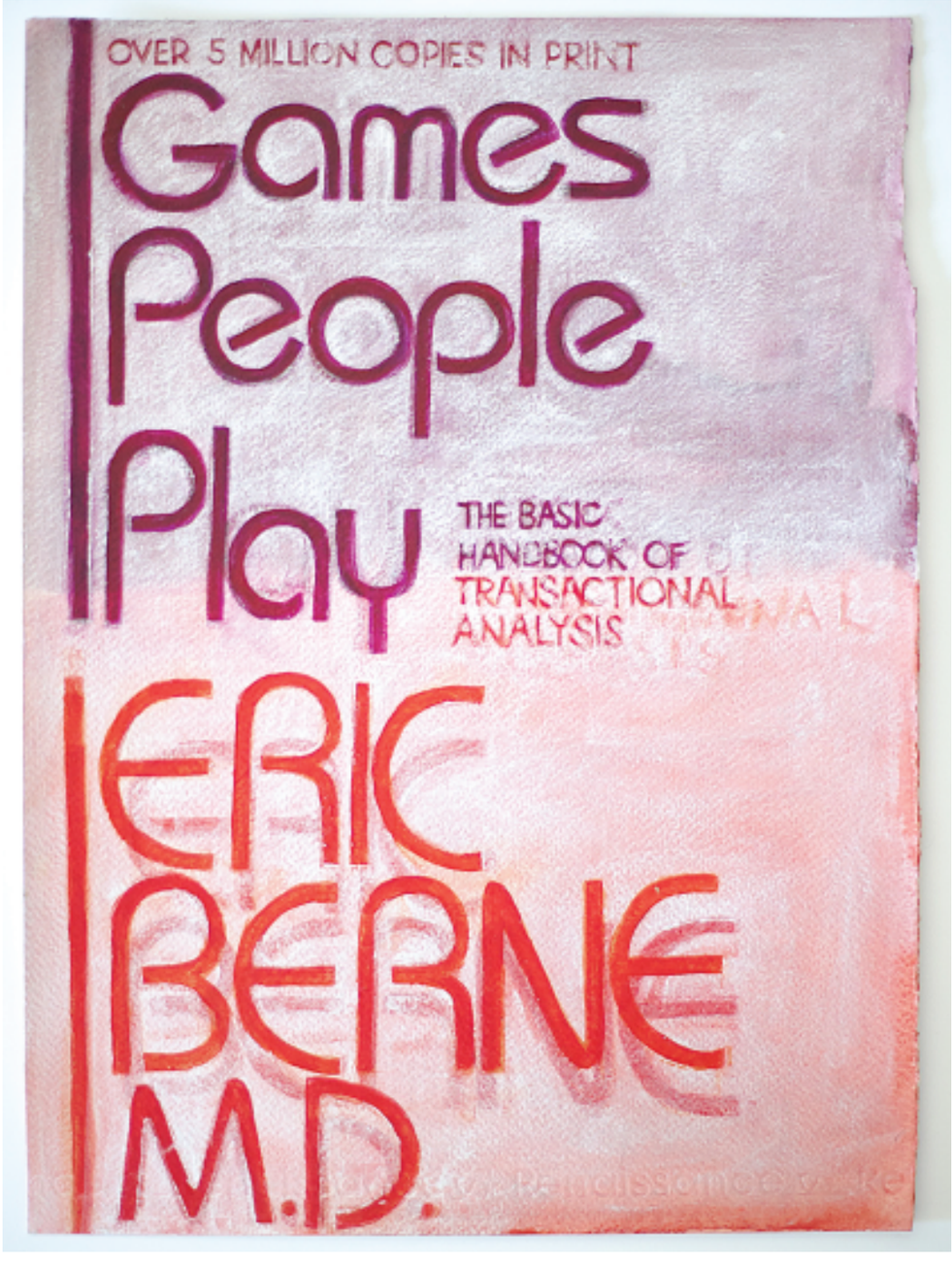

Julia Schwadron is currently based in California. A graduate of the Tyler School of Art in Philadelphia, her recent solo exhibitions include *E V E R Y T H I N G* (2012) at H Project Space, Bangkok, and *Julia Schwadron - New Paintings* (2012) at The Farnham Galleries at Simpson College, Indianola. Recent group exhibitions include *Your Face Is A Landscape* (2013) at Field Projects, New York City, *Brooklyn Visits Heath* (2013) at Heath Ceramics, San Francisco, and *Temporary Storage #01* (2012), curated by Chitti Kasemkitvatana, at the Bangkok Art and Culture Centre, in collaboration with the artist Sathit Sattarasart. Julia was a Visiting Professor and Resident Artist at Chiang Mai University from 2010 - 2011, and a Visiting Assistant Professor of Painting at the University of Iowa from 2007-2009. She is a founding member of the Matzo Files, an artist flat file project inside Streit's Matzo store on the Lower East Side of Manhattan. As a Jacob Javits Fellow from 2002-2004, she facilitated an artist exchange in conjunction with the Transmedia Postgraduate Program in Art and Design in Brussels.

Julia Schwadron 2013 **Games_People_Play**
Acrylic on paper
30 x 38 cm

Chris Shaw-Hughes is based in Lancing, England. A graduate of the University of Brighton, solo exhibitions include *We won't be fooled again oh yes you will on no we won't oh what the hell* (2007) at thirtyfive-a, Brighton, and the 2-person show *Happy Homes* (2013), Krefeld. Recent group exhibitions include *Salon Art Prize* (2013) at Griffin Gallery, London, *Mostyn Open* (2013) at Mostyn Oriel Gallery, Llandudno, *ArtErotica* (2012) at Cork Street Gallery, London, *Collaborators* (2011) at ROOM, London and *Bloomberg New Contemporaries* (2010) at A Foundation, Liverpool and the Institute of Contemporary Art (ICA), London. Chris took part in the *London Art Fair* (2012) with RiseArt.com (2012) at the Design Centre, London, *Brighton Festival Fringe – Poker Night* (2011) and *Exchange@BLANK* (2012) in Portslade. He was curated by Zavier Ellis and Simon Rumley in *The Future Can Wait* (2012) at Victoria House, London.

Chris Shaw Hughes 2012 **Gomorrah** (Hamburg 1943)
Carbon drawing on paper
60 x 40 cm

เรเน สมิธ
Rene Smith

Rene Smith is based in Brooklyn, New York. She received her MFA from Tyler School of Art in Philadelphia and was a visiting lecturer in painting at Chiang Mai University during 2008-09. Recent exhibitions include a solo show at Chiang Mai University, a two person show at Koi Gallery in Bangkok, and group exhibitions at Angrit Gallery, Chiang Rai, NoSpace, Bangkok, and Aljira, New Jersey. Rene has attended residencies at the Gil-Society in Iceland and Vermont Studio Center and is the recipient of a grant from the George Sugarman Foundation. She has lectured on her work at Flux Factory, New York, Burapha University, Bangsaen, King Mongkut's Institute of Technology, Bangkok, Myndlistaskólinn á Akureyri, Iceland, Eastern Oregon University, USA, and Rhode Island School of Design in Rome, Italy.

Rene Smith 2012 **Figure Undressing**
Collage on paper
56 x 41 cm

Andrew Spackman is based in England. Selected group exhibitions include *Instrumental* (2012) at Aspex Gallery, UK, *The Function of Folk* (2012) at the Ethnographic Museum, Krakow, *The Habsburgs – How to Paint* (2012) at the Midland Arts Centre, UK, *Unruly Objects* (2011) at Lanchester Gallery Projects, Coventry, *Foundation Stone* (2010) at the Birmingham Museum and Art Gallery and *The Fontonola* (2008) at the Herbert Art Gallery, UK. Live performances as the experimental music groups The Zoom Quartet and OHMMM include the *London Short Film Festival* (2012), *Art of Noise* (2011) at the Public, UK, *Anticurate* (2011) at the MAC, UK, *OHMMM* (2011) at Axis Arts Centre, UK, *Zoom Quartet vs Wacom 2* (2007) at the Flatpack Festival, UK, *Zoom Quartet and Mark Springer* (1999), live performance on BBC Radio London, *Zoom Quartet* (1998) at *Brief Encounters Film Festival*, UK, *Zoom Quartet* (1997) at Test One, Kelham Island Industrial Museum, UK, *Zoom Quartet* (1997) at Exploding Cinema, UK. *Music Composition Regress* by the Zoom Quartet (2012) played on BBC 6 Music. Performances as live art group Polar Foam include the *Festival of Extreme Building* (2007), UK. Andrew's work has been featured in publications such as Booooooom (2012), Lost in E Minor (2012), Creative Review (2008), Guardian (1999), Mojo Magazine (1999), Wire Magazine (1999). As The Zoom Quartet, Andrew has released several CD's including *Oh No* (2012), *Capture* (1999), with Mark Springer, and *Blinger Suc – Remix of the High Llamas* (1998)

Andrew Spackman 2012 **building 1** from Book A + B, 250 photographs
Laser prints
Dimensions variable

กิตติกรรมประกาศ
acknowledgments

Brian Curtin and **Steve Dutton** would like to extend great thanks to Luckana Kunavichayanont, Promadhattavedi Chatvichai and Pichaya Aime Suphavanij, of the BACC, for their support with this exhibition. Kate Buckley provided great administrative support, Be Takerng Pattanopas, of Chulalongkorn University, provided all the translations and Valerie McCubbin, of the New International School of Thailand (NIST), organized the accompanying education program. Nigel Power, of King Mongkut's University of Technology Thonburi, did an exceptional job with the design work. Special thank you to all the artists and our sponsors, including the College of Arts of The University of Lincoln, the School of Art of Manchester Metropolitan University, Lanchester Gallery Projects and Coventry University, and The Arts Council of England. Steve Hawley would like to thank Andrew Brownridge, David Salter, Charles Swift and Dr. Peter Twigg. Maud Haya-Baviera would like to thank Site Gallery, Sheffield, UK, Dr. Amanda Crawley Jackson, Eleanor Mason and Isla Tyrrell.

Sponsors

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
BANGKOK ART AND CULTURE CENTRE

กรุงเทพมหานคร

LOTTERY FUNDED
Supported using public funding by
ARTS COUNCIL ENGLAND

UNIVERSITY OF LINCOLN

H GALLERY

Manchester Metropolitan University
MANCHESTER SCHOOL OF ART

คัดสรร® ดีมาก
Cadson® Demak

Coventry University

"Can visual art assume specificity when seemingly embedded in visual and material culture more generally? Is 'criticality' a potent means of distinguishing practices if, amongst other aspects, form and rhetoric appear as co-extensive with the object[s] under critique?"

POACH / APPROPRIATE / DÉTOURN / MONTAGE / RECUPERATE / PLAGIARISE / MASH-UP / SAMPLE / REPRODUCE / CAPTURE / DISRUPT / HACK / HOMMAGE / PASTICHE ...